

[Oluf Johansen.]

jordfordeling. Med de muligheder, der måtte foreligge ved forhandling mellem interesse-rede parter og med den ny jordlovgivning, der i høj grad åbner adgang til tillægsjord, er der i særlig grad sandsynlighed for, at der kan blive brug for visse foranstaltninger, derunder også køb af jord til magelæg.

Det kan vist betegnes som en praktisk ændring i lovforslaget, at man i folketingsudvalget er enedes om at lægge opgaven med jordfordeling over på statens jordlovsudvalg, forsåvidt som formanden for det pågældende områdes kommission skal udpeges efter indstilling af jordlovsudvalget. At kommissionsområderne ikke er lagt i for fast plan giver mulighed for, at man kan løse opgaverne på den mest hensigtsmæssige måde.

For mange egne af landet betyder denne lovgivning meget lidt, hvorimod der i andre egne er god brug for den. Men det at klare en sådan jordfordeling kan ofte være en svær opgave. Al jord er jo den bedste, når naboen skal have den. Anderledes er det, når der skal vurderes til ejendomsskyld, men fordelene er så store, at selv om det knirker lidt, vil de fleste være glade, når først de har fået et samlet jordstykke omkring deres bygninger.

At det er nødvendigt at støtte jordfordelingen økonomisk, giver indvundne erfaringer et klart og positivt svar på.

Det er mit indtryk, at de pågældende lovbestemmelser er så rummelige, at de giver kommissionerne mulighed for at løse de fleste af de opgaver, de bliver stillet overfor. Men jeg vil gerne understrege betydningen af, at disse sager får en så hurtig gang gennem administrationen som muligt. Hvor der er handel, er der som regel også penge, og derfor vil unødige forsinkelser altid blive taget meget ilde op.

Jeg ønsker det bedste resultat af loven, den tjener en stor og værdifuld opgave, og jeg anbefaler på mit partis vegne lovforslaget til hurtig fremme.

Landbrugsministeren (Bordning): Jeg takker de ærede ordførere, som alle har givet tilslutning til lovforslagets gennemførelse.

Det ærede medlem hr. Alfred Kristensen rettede et spørgsmål til mig angående de sønderjyske forhold. Han spurgte, om der ikke er mulighed for, at man kunne få mere end een kreds nede i Sønderjylland, og om ikke de tilforordnede også kunne blive formænd. Disse spørgsmål skal blive taget op til velvillig overvejelse. Jeg kan ikke se,

der er noget til hinder for, at man kan imødekomme disse ønsker.

Det ærede medlem hr. Nielsen-Man var ikke sikker på, at de ændringer, der er kommet ind i lovforslaget i folketinget, var forbedringer, og det samme sagde det ærede medlem hr. Korsgaard. Jeg kan sige, at det i alt fald ikke er de ærede medlemmers partifællers opfattelse i folketinget, at de ikke er forbedringer, for det var i høj grad fra den side, man ønskede at få lovforslaget ændret. For mig står det nu således, at der ikke er så stor forskel, og jeg tør ikke sige, hvad der er bedst, enten lovforslagets oprindelige affattelse eller den affattelse, det har nu. Det, der for mig er afgørende, er, at man så at sige har en kommission, der skal føre forhandlingerne, og en anden, der skal afsige kendelsen, så at de, der er interesse-ret i sagen, ikke er med til at afsige kendelse i den. Det opnår man ved den ordning, der nu er foreslået, idet forhandlingskommissionen består af 1 repræsentant for statens jordlovsudvalg, 1 for landboforeningerne og 1 for husmandsforeningerne, og ingen af de 2 sidste kan siges at være personlig interesserede. Når man ikke kan blive enig om en ordning og foreslår, at der skal afsiges kendelse, er det naturligt, at repræsentanten for statens jordlovsudvalg træder tilbage, for det første for at lade en dommer komme til og afsige kendelse, og for det andet fordi han i mange tilfælde er personlig interesseret — ikke som menneske eller landmand, men som medlem af statens jordlovsudvalg, hvorimod de to andre medlemmer optræder for at varetage det samlede landbrugs interesser. Det er efter min mening også nødvendigt, når der skal afsiges en kendelse, at pengeinstitutterne er repræsenteret for at varetage kreditorernes interesser. Jeg synes, at således som bestemmelsen nu er formet, er affattelsen god. Om den er bedre eller en smule dårligere end den oprindelige, tør jeg i alt fald ikke udtale mig om.

Det ærede medlem hr. Nielsen-Man mente, at reglerne i § 6 med hensyn til ejerskifte måske var noget strenge. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg synes vi må sikre os imod, at de store beløb, som staten her yder, går ind i spekulationen, og det er det ærede medlem jo også enig i. Der er altid udvej for at vise sig imødekommende fra statens side, hvis man finder det berettiget. Hvis man derimod ikke har stillet betingelserne op, således som det her er gjort, bliver det altid vanskeligt at få gennemført det, man til sin tid mener er forsvarligt.